

Henryka Sienkiewicza

Dzielnice: Wesoła

Osiedla: Groszówka

Atrybuty: Nazwy pamiątkowe Od polskich postaci historycznych

Rok utworzenia nazwy:

Opis

Henryk Adam Aleksander Pius Sienkiewicz herbu Oszyk (1846-1916) - powieściopisarz, nowelista, publicysta, laureat literackiej Nagrody Nobla. Przyszedł na świat w Woli Okrzejskiej niedaleko Łukowa, w majątku swojej babki. W jego żyłach płynęła domieszka krwi tatarskiej. był również spokrewniony z Jadwigą Łuszczewską (Deotymą). Jako dziecko dość często zmieniał miejsce zamieszkania, w 1861 roku znalazł się w Warszawie (przez wiele lat mieszkał w domu przy ul. Oboźnej 8) i tu ukończył gimnazjum, po czym wstąpił na Wydział Lekarski Szkoły Głównej, by niedługo potem zamienić go na studia prawnicze, skąd dość szybko przeszedł na Wydział Filologiczno-Historyczny. Powstała wówczas jego pierwsza - nigdy nie opublikowana powieść - "Ofiara" a także pierwsza opublikowana - "Na marne". W 1869 roku zadebiutował jako dziennikarz w "Przeglądzie Tygodniowym" i zaraz potem w "Tygodniku Ilustrowanym". Od 1872 roku był reporterem i felietonistą prasowym. Dużo podróżował - w 1876 roku na dwa lata wyjechał - jako korespondent "Gazety Polskiej" - do Stanów Zjednoczonych, w 1886 roku zwiedził Turcję, Grecję, Włochy i Hiszpanię a w 1890 roku uczestniczył w myśliwskiej wyprawie do Zanzibaru. Przez pewien czas był współwłaścicielem dwutygodnika "Niwa". Znakomicie wypowiadał się zarówno w krótkich formach ("Stary sługa", "Hania", "Selim mirza", "Janko Muzykant", "Niewola tatarska", "Bartek Zwycięzca", "Za chlebem", "Latarnik", "Sachem"), jak i w powieściach ("Bez dogmatu", "Rodzina Połanieckich", "Quo vadis", "Krzyżacy", "W pustyni i w puszczy" a przede wszystkim w "Trylogii", na która złożyły się "Ogniem i mieczem", "Potop" oraz "Pan Wołodyjowski"). Zachowała się jego bogata korespondencja ("Listy z Afryki"). Z okazji ćwierćwiecza pracy twórczej w 1900 roku otrzymał w darze od narodu majątek w Oblęgorku niedaleko Strawczyzna, gdzie utworzył dom dziecka. Sam bywał tam w latach 1902-14, traktując go jako miejsce pobytu podczas letniego wypoczynku. W 1905 roku otrzymał Nagrodę Nobla w dziedzinie literatury za całokształt twórczości, jednak głównie w uznaniu "Quo vadis". Podczas I wojny światowej wyjechał do Szwajcarii. Tam wraz z Ignacym Janem Paderewskim założył Szwajcarski Komitet Generalny Pomocy Ofiarom Wojny w Polsce. Zmarł w Vevey na skutek pęknięcia tętniaka serca.

Spoczywa:

Krypta w Katedrze św. Jana (sarkofag projektu Konstantego Jakimowicza - zniszczony podczas Powstania Warszawskiego, zrekonstruowany po wojnie).

Upamiętnienia:

al. Ujazdowskie - pomnik w Parku Ujazdowskim.

ul. Krakowskie Przedmieście 26\28 - gmach prorektorski Uniwersytetu Warszawskiego - tablica wspominająca jego czasy studenckie.

Do 1954.04.12 był patronem dzisiejszych ulic: Latarnika oraz Lipkowskiej, do 1954.05.20 ulic: Mareckiej, Młodzieńczej, Początkowej i Zbiorowej, do 1957.05.28 ul. Połanieckiej, do 1960.05.05 ul. Janka Muzykanta oraz - z ""1"" w nawiasie - ul. Szeligowskiej, do 1960.10.14 ul. Kanonierskiej a do 1979.01.01 ul. Stanisława Wojciechowskiego.

Ciekawostki
